

На 15-й Юний, часът по 3 слѣдъ пладнѣ, преминаването презъ Дунава било вече свободно, турското население и войската бѣхъ напуснали града Свищовъ и въ ч. 4 генерал-майоръ Петрушевский влезе въ града посрещнатъ отъ цѣлото българско население на чело съ облѣченото въ църковни одѣжди духовенство и съ приносъ хлѣбъ и солъ на блюдо.

Това посрещане било нѣщо особно, нѣщо извънредно. Камбанитѣ, на които гласътъ дълго врѣме не се чувалъ, съ общето звучение обадили на всички граждани пристиганieto на руситѣ, което възбудило крѣпостъ и сила и у старци, и у немощни и всякой се опжилъ къмъ онѣзи сграна за да види, посрѣшне, цѣлуне и пригърне своитѣ избавители които е съ вѣкове очаквалъ. Мжкетѣ падали на колѣне прѣдъ своитѣ освободители, а женитѣ имъ цѣлували рѣцѣ, подавали вода, вино и овощия каквито се намирали. Нѣкои повдигали малкитѣ си дѣца да видѣтъ и по-добрѣ да запечататъ въ ума си своитѣ избавители руси, като приготвили въ рѣцѣтъ имъ вѣйки и букети, които подавали на войницѣтъ.

Веселитѣ лица, радоснитѣ разговори, виковетѣ „ура“ и „да живѣе Руссия“, надпреварването за посрещане рускитѣ войници, — всичко това допълняло картината на общата велика радостъ и въсторгъ на свищовското население.

По всичкитѣ прозорци и балкони се развѣвали флагове, келими и красни платове; българскитѣ къщи били отбелѣзани съ голѣми кръстове начѣртани по вратитѣ и стѣнитѣ а мжкетѣ имали пришити на шапкитѣ и рѣкавитѣ кръстове отъ бѣлъ ширитъ.

Драгомировъ, който се намиралъ на бойното поле, за което Петрушевский казалъ, че той е главния началникъ, гражданитѣ предали единъ голѣмъ букетъ на Петрушевский, съ умоление да го испрати Драгомирову, а като пристигна Драгомировъ въ града, въдвори напълно мирътъ и спокойствието между населението, състави единъ врѣмененъ съвѣтъ отъ по първитѣ граждани и една мѣстна полиция.

Градътъ Свищовъ представляваше складъ, нѣ складъ отъ хора. Преминаването на войската презъ Дунава като порой течеше, а при излизанieto ѝ на брѣга, гѣсти маси образуваше, които, като черни облаци отъ силния вѣтръ тласкани, съ голѣма бързина се движехъ къмъ града и пълнехъ къщи, ханища, дворове и всичкитѣ градски улици бѣхъ постлани съ руски